

La imatge de la Verge.

que després s'hi anirien fent quartos, ara a dreta i esquerra, mobles bons. Una imatge de la Verge, també gran devoció de la mare i nostra. No té golfes, el cel-ras tapa la teulada.

Una casa gran, sòlida i espaiosa.

Així deixem Can Turell i els seus, repòs el Manel i tasca la mestressa; casa més vella que no pensava en principi i que, segurament, en temps més llunyans, seria una d'aquelles tantes cases que formarien l'entorn de la Sagrera.

En l'anar-me'n passo uns moments per Can Pepet Turell, on sobressurt la gran casa nova que s'hi han fet els fills i néts d'aquell Turell carter.

Parlo amb la Montserrat Martí, de Can Sardanet de Lliçà d'Amunt, casa que jo havia conegut gairebé fa cinquanta anys, visitant una seva tia impossibilitada, amb la que llavors era la promesa...

Ara la Montserrat és vídua i ben recent, després de la mort sobtada i tan imprevisible d'en Quimet, que fou tan sentida.

La vida, però, va seguint; té prop tots els seus. La família del Josep a casa, la de la Maria a Granollers.

Allà al fons, la vella i petita casa, la que també hi era quan els Turell vingueren, potser habitada... No en queda esment.

Josep Claret

(Fotografies de Joan Dantí)